

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červen 2018, r. XXII. č. 240

„Chvalte však Pána tělem i duší, to znamená, ať nechválí Boha jen vaše ústa a váš hlas, nýbrž i vaše svědomí, váš život a vaše skutky“ (Sv. Augustin)

Srdce, které svítí!

Červen je měsíc nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše. Srdce vždy bylo považováno za to nejpodstatnější, co člověk má. Sv. Augustin sám připomínal, že v srdci přebývá Pravda s velkým P. Pravda, která není věc, ale člověk: Ježíš. To znamená, že každý z nás se může s Kristem setkat i ve svém srdci. Zkoumejme každý sám sebe, udělejme si čas pro sebe (je to dobrá investice) a jen pak se můžeme potkat s Kristem, který touží po našem štěstí. Kéž máme pořád nepokojné srdce hledající Boha a sloužící bližnímu. Srdce, které směřuje k Bohu skrze službu lidem.

Koncem května jsme slavili Noc kostelů, noc, kdy se kostel stal jakoby skleněnou budovou, domem pro všechny. Do našeho kostela

vstoupilo skoro 4000 lidí; mohli jsme s nimi sdílet naši křesťanskou zkušenost a ukázat, že „jsme normální“ a naše dveře jsou vždy otevřené. „Noc kostelů“ by měla být vlastně pořád, aby církev byla otevřená a my také. Abychom se nebáli nabídnout to, co máme, náš poklad víry, na který mají všichni právo.

Farní slavnosti v tomto roce slavíme znovu u nás v klášteře. Křesťan slaví a proto i my slavíme a radujeme se spolu. Víra bez oslavy není víra.

Průvod na Boží Tělo nám dá příležitost veřejně se přihlásit ke Kristu a vyznávat Jeho skutečnou přítomnost v Eucharistii. On je Ten, který dává smysl našemu životu, Ten, pro kterého jsme pořád na prvním místě; Ten, kterého chceme slavit a chválit.

Slavnost narození sv. Jana Křtitele ať nás naučí pokoře v naší prorocké službě; ať ukazujeme pořád na Ježíše, od něhož dostáváme všechno, co máme. Slavnost apoštolů Petra a Pavla ať nám připomíná základy naší víry a spojuje nás s ostatními křesťany.

Ať nám v srdci stále svítí světlo Velikonoc a ať jsme i my jsme světlem tam, kde jsme. Ať se těšíme pořád na setkání s jinými lidmi. Krásný měsíc s radostí a nadějí!

P. Juan, OSA

SYMBOLY DUCHA SVATÉHO

Pomazání – Oblak – Pečeť - Voda - Vítr - Oheň – Ruka - Holubice

CO JE MŠE SVATÁ?

1. OSLAVA - Díky vzkříšení Pána Ježíše budeme i my vzkříšeni k životu
2. PAMÁTKA - Připomínáme si oběť Pána Ježíše, který se za nás vydal z lásky na smrt
3. HOSTINA - Naše duše, stejně jako tělo, potřebuje žít se. Pokrmem duše je Eucharistie.
4. OBĚŤ - Církev nás učí, že při každé mši žije Kristova oběť na kříži.

BÝT PŘÍTEL ZNAMENÁ

- chápat pohledy
- rozumět mlčení
- odpouštět chyby
- střežit tajemství
- varovat před pády
- sušit slzy

Modlitba sv. Patrika

Dnes vstávám
díky síle nebes:
světlu slunce,
září měsíce,
kráse ohně,
rychlosti blesku,
chvatu větru,
hloubce moře,
pevnosti země,
stabilitě skály.

Dnes vstávám
díky Boží síle, která mne řídí:
Boží zrak hledí přede mnou,
Boží moudrost mne vede,
Boží cesta leží přede mnou,
Boží štít mne chrání přede všemi,
kdo mi přeje zlo,
blízko či daleko,
sami či s jinými.

Proti každé kruté nelítostné síle, která
může napadnout mé tělo a duši.
Kristu se mnou, Kristus přede mnou,
Kristus za mnou,
Kristus ve mně, Kristus pode mnou,
Kristus nade mnou,
Kristus po mé pravici, Kristus po mé
levici,
Kristus když ležím,
Kristus když sedím,
Kristus když vstávám,
Kristus mne chrání,
Kristus v srdci každého kdo na mne myslí,
Kristus v ústech každého kdo o mně
mluvím

Dnes vstávám

Sv. Jan Křtitel

(z kázání sv. Augustina)

Církev slaví Janovo narození jako něco posvátného, u žádného jiného světce se jeho narození slavnostně nepřipomíná. Slavíme jenom narození Janovo a narození Kristovo. To musí mít svůj důvod; a jestliže snad o tom vypovíme méně, než by si tak veliká událost zasluhovala, naše přemýšlení o tom je plodnější a hlubší.

Jan přichází na svět z neplodné staré ženy, Kristus z panny v mladistvém věku. Janovo narození se neseťká s vírou a otec se stává němým. Maria věří, že se jí Kristus narodí, a počíná ho s vírou. Předložili jsme, o čem máme přemýšlet, a naznačili jsme, o čem budeme pojednávat. Ale je to jen úvod; a nebudeme-li stačit svými schopnostmi nebo nebudeme-li mít dost času na prozkoumání všech hlubin tak velikého tajemství, lépe vás poučí ten, který mluví ve vás i za naší nepřítomnosti, na nějž zbožně myslíte, jehož jste přijali do srdce a jehož chrámem jste se stali.

Jan jako by stál na rozhraní dvou Zákonů, Starého a Nového. Že Jan tvoří jakýsi předěl, to dosvědčuje sám Pán slovy: Proroci a Zákon až do Jana Křtitele (srv. Mt 11,13). Je představitelem toho, co je staré, a hlasatelem toho, co je nové. Jako představitel toho starého se rodí ze starých rodičů; jako představitel toho nového se projevuje už v lůně matčině jako prorok. Neboť ještě dřív než se narodil, při příchodu Panny Marie zaplesal v lůně své matky. Už tam bylo naznačeno, čím bude - naznačeno dřív, než se narodil. Ukázalo se, koho je předchůdcem, dřív než byl od něho spatřen. Je to něco božského, přesahuje to míru toho, co může lidská slabost. Nakonec přichází na svět, dostává jméno a jeho otec může opět mluvit. Uvažuj, co tyto události symbolicky naznačují.

Zachariáš mlčí, ztratí hlas až do té chvíle, kdy se narodí Jan, předchůdce Páně, a hlas mu vrátí. Co znamená Zachariášovo mlčení, ne-li to, že proroctví zmizelo a že je před hlásáním Krista jakoby skryté a uzamčené? Otvírá se jeho příchodem, stává se jasným, když má přijít ten, který byl prorokován. Otevření úst Zachariášových při Janově narození odpovídá roztržení opony při Kristově smrti na kříži. Kdyby Jan ohlašoval sám sebe, neotevřel by Zachariášova ústa. Uvolňuje se jazyk, protože přichází na svět hlas. Neboť na otázku položenou Janovi, když už ohlašoval Pána: Kdo jsi?, on odpověděl: Já jsem hlas volajícího na poušti (Jan 1,21.23). Jan je hlas, Pán je však ten, o němž platí: Na počátku bylo Slovo (Jan 1,1). Jan byl pouze hlas pro stanovenou dobu; Kristus je Slovo, které bylo na počátku, Slovo věčné.

Naše pouť do Svaté země ve dnech 30. 4. – 8. 5. 2018

Letošní cestu plánoval ještě otec Antonio, protože chtěl v Izraeli oslavit své životní jubileum, a P.Juan v jeho plánech pokračoval. Cestovní kancelář Miklas tour z Prostějova připravila opravdu velmi bohatý program naší pouti, které se zúčastnilo celkem 50 lidí z různých částí naší republiky. Ze svatotomášské farnosti jelo 21 lidí, z toho čtyři členové augustiniánské fraternity a šest španělsky hovořících farníků. Doprovázel nás P. Jozef, který při každé bohoslužbě španělsky četl evangelium a měl ve španělštině krátkou promluvu. Pouť s návštěvou nejznámějších míst ve Svaté zemi, byla kromě P. Jozefa ještě doprovázena dvěma dalšími kněžími, a to P. Jiřím Florianem, který ke každému navštívenému místu měl krátký historický exkurz, a s P. Grzegozem Puszkiewiczem, duchovním správcem farnosti Lázně Bělohrad.

V pondělí 30. 4. večer jsme se na letišti Václava Havla my poutníci z různých částí republiky sešli, abychom se společně vydali na cestu. Někteří již měli s touto cestovní kanceláří a cestou do Izraele zkušenost, někteří jeli poprvé a byli jsme také i věkově různorodí - od seniorek starších osmdesátilet až po mladší ročníky. Čekalo nás společně prožitých 8 dní doslova nabitých zážitky, dojmy, duchovními prožitky a novými zkušenostmi poutníka. Je pravda, že ranní Tel Aviv a tudíž start do nového dne nebyl právě vydařený, protože na nás čekal autobus s utrženým zpětným zrcátkem, které se všichni arabští kolegové našeho řidiče snažili opravit, což se více jak hodinu nedařilo, až velké zpětné zrcátko, umístěné do kabiny řidiče, splnilo svůj účel a mohli jsme se vydat na cestu. Mimochodem, to zpětné zrcátko „opravil“ náš pan řidič až druhý den v Tiberiasu a ta oprava byla opravdu komická: použil dva klacky a izolepu...

První zastávka byla v Caesarei Přímořské – někdo se okamžitě vrhl do vln Středozemního moře, někdo obdivoval zachovalé dva akvadukty z římského období. Ale cesta neúprosně pokračovala dál, abychom stihli první společnou mši svatou v kostele Stella Maris na Karmelském pohoří – z Tel Avivu jsme totiž jeli do Galileje. Ten první den jsme viděli ještě mnoho dalších míst, o kterých si čteme v Písmu, včetně Kány Galilejské – místa prvního Ježíšova zázraku. Večer jsme v příjemném židovském hotelu ulehali unavení a plni dojmů. Druhý den byla velmi krásná mše svatá na Hoře Blahoslavenství.

Poutník v Izraeli zjišťuje, že místa, kde stojí novodobé chrámy (většinou z 19. a 20.století), jsou místa spjatá s životem Krista a celého židovského národa, ale musíme si uvědomit, že těmito místy prošlo od dob Kristových mnoho válečníků, kteří ty původní svatyně rozmetali, nebo nad nimi postavili své chrámy, jen aby zahladili stopy křesťanství. Ale když jste na Hoře Blahoslavenství a díváte se na Genezaretské jezero, uvědomíte si, že na tomto kopci se shromažďovali lidé, jen aby zaslechli kázání Ježíše Nazaretského. Denně jsme na cestu vyjížděli s modlitbou a požehnáním, jen abychom naplánovaný a opravdu nabitý program ve zdraví prožili. Někteří poutníci by raději zvolnili tempo, ale když se zpětně ohlížím, pan Miklas nás zavedl na místa, která bylo opravdu důležité navštívit. Z Galileje jsme odjeli do Judska. Trochu jsme doufali, že bude více prostoru a času si „zažít“ obnovu křtu přímo v místě Ježíšova křtu – v Kasr El Yahud na hranici ze Sýrie, ale čas a kilometry nás hnaly dál. Všude plno zahraničních turistů, spousty autokarů, změt jazyků. Najít si v tomto „babylónu“ chvíli pro vnitřní usebrání bylo někdy až nemožné.

Můj a asi nás všech největší duchovní zážitek byl, když jsme mohli 7. května večer být více jak půl hodiny pouze naše skupina v jeskyni Narození Krista. V den, kdy jsme všichni vzpomínali na P. Antonia a všechny naše spolufarníky. Byla to opravdu požehnaná půlhodina.

Během doby naší pouti jsme si zvykli na všudypřítomné ozbrojené židovské a palestinské vojáky, nějak to k této rozdělené zemi patří. A byl před námi poslední den, ještě – stejně, jako každé ráno při nástupu do autobusu – podlehnout, či odrazit prodejce různých šátků, tašek, či jiných suvenýrů – a vydat se do Jeruzaléma na poslední společnou mši svatou v kostelíku Usnutí apoštolů v rámci Getsemanské zahrady, ale ještě před tím jsme se zastavili v kostelíku **Dominus flevit...** Ježíš zaplakal. Kostel je postaven na památku této události, a na obětním stole je reliéf kvočny, jak schovává svá kuřátka pod křídly. Pán Ježíš měl a má stále touhu schovat nás do své ochrany... jako kuřátka. A již je tu cesta do Tel Avivu a odbavení na letišti s povinnou „lustrací“ (zda jsme si balili zavazadla sami atd. atd.) a večer ve 21,30 shledání s P. Juanem a se svými blízkými na letišti Václava Havla v Praze.

Ještě dlouho se v nás budou dojmy a zážitky srovnávat, ale jedno je jisté: 30. dubna 2018 jsme se vydali na cestu do míst, kde působil Ježíš a při každé zmínce při četbě Písma si můžeme říct – v těch místech jsme byli. Bohu díky.

Marie H.

Gaudete et exsultate: Nová apoštolská exhortace papeže Františka zve ke svatosti

Ve své třetí apoštolské exhortaci (předcházely jí *Evangelii gaudium* a *Amoris laetitia*) reflektuje papež František povolání ke svatosti a jak můžeme na tuto výzvu odpovědět v dnešním moderním světě. „*Mým skromným cílem je návrh praktického způsobu, jak v dnešní době odpovědět na povolání ke svatosti,*“ píše v úvodu listu papež František.

Exhortace ***Gaudete et exsultate*** je rozdělena do pěti kapitol a začíná meditací nad její výzvou. Svatý otec pak dále promýšlí dva „*rafinované nepřátele svatosti*“, za které považuje současný gnosticismus a pelagianismus.

Hlavní myšlenkou exhortace je, že svatost znamená následování Ježíše. Ve třetí kapitole se papež František zamýšlí nad tím, co člověk musí udělat, aby byl dobrým křesťanem. Odpověď je podle něj jasná – každý musí udělat po svém to, co nám říká Ježíš v Kázání na hoře.

Avšak jestliže nám blahoslavenství ukazují, jak vypadá svatost, tak nám evangelium také dává určitá kritéria, podle kterých budeme posuzováni: „*Hladověl jsem a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste se mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.*“ (Matouš 25,35-36)

Čtvrtá kapitola exhortace je zasvěcená „*určitým aspektům povolání ke svatosti*“, které papež František považuje v dnešním světě za obzvláště významné: patří mezi ně houževnatost, trpělivost a pokora; radost a smysl pro humor; odvaha a nadšení, svatost v pospolitosti; neustálá modlitba.

Nakonec papež František navrhuje, jak prakticky žít povolání ke svatosti. „*Život křesťana je neustálý boj. Potřebujeme sílu a odvahu, abychom odolali ďábelským pokušením a hlásali evangelium.*“

V poslední kapitole mluví Svatý otec o důležitosti „*boje*“ a „*bdělosti*“ a vyzývá nás, abychom využívali dar rozlišování, „*což je více než nezbytné*“ ve světě, který se nás tak často snaží odradit od naslouchání hlasu Pána. „*Je mojí nadějí, že tento list pomůže církvi, aby znovu obnovila touhu po svatosti,*“ uzavírá exhortaci papež František.

Převzato ze www.cirkev.cz

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 7. 6. od 19,30 v kapli sv. Barbory.
- * **Farní slavnosti** již po patnácté – v sobotu 2. 6. 2018
- * V neděli 3. 6. od 9,30 slavíme ve farnosti slavnost **Božího Těla**. Budeme mít společnou mši sv. s ostatními komunitami farnosti a po ní průvod po Malé Straně s Eucharistií: kostel sv. Josefa, kostel Panny Marie pod Řetězem a ukončení u Pražského Jezulátka.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Všechny **činnosti ve farnosti** končí 15. června. Začínáme po prázdninách 17. září.
- * V sobotu 9. 6. jsme všichni pozváni na **oslavu naší školy sv. Augustina** od 13,00 do 20,00 hodin (U Krčské vodárny 36, Praha 4)
- * **První svaté přijímání** ve farnosti přijme tento rok deset dětí v neděli 10. 6. při mši sv. v 9,30.
- * V neděli 17. 6. přijme několik farníků a přátel **svátost biřmování** při mši sv. v 9,30 hodin. Biřmování udělí nový pomocný biskup naší arcidiecéze Mons. Zdenek Wasserbauer.
- * Týž den, v neděli 17. 6. od 16,30, jste srdečně zváni na **slavnostní koncert k 20. výročí založení Svatotomášského sboru**. Zazní skladby A. Dvořáka, T. Tallise, A. Gabrieliho a dalších; na závěr uslyšíte kantátu F. X. Thuriho ke cti sv. Tomáše a sv. Augustina. Přijďte s námi oslavit výročí sboru!
- * **Poslední mše sv.** ve všední den v 19,00 hod před prázdninami bude 21. 6. Příští mše sv. v 19,00 bude 17. září.
- * **Dětský jazykový tábor 2018:** od 15. července do 28. července. Sv. Dobrotivá, Zaječov. Už přijímáme přihlášky.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9,00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.

Výlety zdarma od DDM hl. m. Prahy

6. 6. Přírodní park Střed Čech

sraz v 8,30 na Hradčanské u závor

13. 6. Přírodní park Hřebeny

sraz v 8,30 na Hradčanské u závor

20. 6. Okoř, Budeč, Zákolany

sraz v 8,45 na Hradčanské u závor / v 9,10 Veleslavín

Více informací: Markéta Kučerová 737 670 026

Z augustiniánského kalendáře

4. června

Bl. Jakub z Viterba, biskup

Narodil se ve Viterbu kolem roku 1255. Studoval v Paříži, kde byl žákem slavného augustiniána Egídia Římského, dosáhl zde doktorátu a vyučoval pak v Paříži a v Neapoli. Roku 1302 byl jmenován biskupem v Beneventu a brzy na to, 12. prosince téhož roku, biskupem v Neapoli. Napsal významná díla, z nichž vyzařuje, stejně jako v jeho životě, láska k církvi a k nauce svatého Augustina. Zemřel v Neapoli v posledních dnech roku 1307 nebo na začátku roku 1308. Úctu k němu potvrdil papež Pius X. roku 1911.

12. června

Sv. Jan ze Sahagúnu, kněz

Narodil se v Sahagúnu (León) kolem roku 1430 ve význačné rodině. Otec mu ještě jako mladičkému a před vysvěcením na kněze vymohl církevní obročí s péčí o duše, pouze z hmotných důvodů. Jan však k žalosti své rodiny obročí nepřijal. Byl přesvědčen, že něco takového se nesrovnává s vůlí Boží. Pro jeho veliké nadání jej přivedli k šlechtnému biskupovi burgoskému Alfonsovi z Kartageny, aby mu byl k ruce. Ten jej vysvětil na kněze.

Protože Jana život na biskupském dvoře neuspokojoval a nelákalo jej ani stát se kanovníkem, což mu slibovali, aby jej udrželi v Burgosu, odebral se do Salamanky, kde se horlivě věnoval studiu a současně i kazatelství. Z touhy po větší dokonalosti vstoupil 18. června 1463 do augustiniánského řádu a sliby složil 28. srpna 1464. Vynikal pokorou a přímostí, neúnavně kázal, šířil pokoj a snášenlivost v ohledu sociálním, rovněž rázně obhajoval práva dělníků. Choval velikou úctu k Nejsvětější Svátosti. Zemřel v Salamance 11. června 1479 a jeho tělo tam uchovávají v novém katedrálním kostele.

Dobrou chuť!

Marináda na maso.

Blíží se doba grilování, a tak mne napadlo, že bych se s Vámi podělila o jeden recept, který jsme vyzkoušeli vloni a moc nám to chutnalo.

Léta jsme maso na grilování nakládali do směsi oleje a grilovacího koření. Byl s tím trochu problém, grilovací koření jsou s různým obsahem soli, a tak někdy to bylo málo slané, někdy přesolené.

Ta nová marináda nám chutnala a tak se s Vámi chci o recept rozdělit.

Budeme potřebovat: asi 1 kilogram masa (u nás vítězí kuřecí stehenní řízky), 150 ml medu, 100 ml kečupu, 2 lžíce octa, 3 lžíce sojové omáčky, 2 lžíce granulovaného česneku a 2 lžíce hořčice.

V původním receptu dávají ještě lžici hrubé soli, ale mně se lépe osvědčilo maso jemně nasolit. Jak sojová omáčka, tak granulovaný česnek jsou slané.

Maso mírně naklepeme, kuřecí ani nemusíme, nasolíme a dáme se do přípravy marinády.

Med dokonale promícháme s kečupem, sojovou omáčkou a octem, dá to trochu práce med propojit s ostatními složkami, ale až potom přidáme ostatní přísady. Vznikne nám kašovitá hmota, do které postupně vkládáme maso.

V lednici necháme odležet alespoň přes noc.

Dobrou chuť'

Hanka

15. Farní slavnosti

sobota 2. 6. 2018
Klášter sv. Tomáše
od 16:00 do 21:30

Hry pro děti - dílny: Malování, stanoviště, workshop (získejte body a vyměňte za úžasné dárky)

Mše sv.

Živá hudba

Grilování

Tombola

Ohňostroj

Přijďte slavit s námi!

